

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-270/21-8

REPUBLIKA HRVATSKA
354 - DRŽAVNA KOMISIJA ZA KONTROLU
POSTUPAKA JAVNE NABAVE

PRIMLJENO: 19-10-2021		EOJN POSTUPAK NEPOSREDNO E-MAIL
USTROJ. JED.	VRIJEDNOST	PRILOZI
KLASA: UP/II-034-02/21-01/407		
URBROJ: 383-01/21-19		

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Gordane Marušić-Babić predsjednice vijeća, Dijane Vidović i Biserke Kalauz, članica vijeća, te više sudske savjetnice Žanet Vidović, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja KONČAR – Inženjering za energetiku i transport d.o.o. za proizvodnju i usluge, Zagreb, Fallerovo šetalište 22, kojeg zastupa Gordan Planinić, član uprave, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Koturaška 43/IV, uz sudjelovanje zainteresiranih osoba HEP-Operator distribucijskog sustava d.o.o., Zagreb, Ulica grada Vukovara 37 i RAMIĆ-TRADE d.o.o., Podstrana, Put starog sela 11, kojeg zastupa opunomoćenik Marijan Vešligaj, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Vešligaj i Sliepčević, j.t.d. iz Zagreba, Froudeova 9, radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj 14. rujna 2021.

presudio je

- I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, klasa: UP/II-034-02/21-01/407, urbroj: 354-01/21-16 od 30. lipnja 2021.
- II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troška upravnog spora.
- III. Odbija se zahtjev zainteresirane osobe Ramić-trade d.o.o. za naknadu troška upravnog spora.

Obrazloženje

1. Osporenim rješenjem tuženika odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv Odluka o odabiru naručitelja HEP-Operator distribucijskog sustava d.o.o., broj: 43-V-9/20-grupa 1, broj: 43-V-9/20-grupa 2 i broj 43-V-9/20-grupa 3. od 9. travnja 2021., kojima je u otvorenom postupku javne nabave, predmet nabave: daljinski upravljivi sklopni blokovi, u tim grupama predmeta nabave odabrana ponuda ponuditelja Ramić-trade d.o.o., Podstrana (točka 1. izreke). U točki 2. izreke osporenog rješenja odbijen je zahtjev tužitelja za naknadu troškova žalbenog postupka u iznosu od 45.000,00 kn.

2. Tužitelj osporava rješenje tuženika zbog povrede pravila postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. U tužbi u bitnome navodi da nije smjela biti prihvaćena ponuda odabranog ponuditelja jer je izrađena suprotno izričitim zahtjevima Dokumentacije o nabavi (dalje: DON). Smatra da tuženik pogrešno tumači članak 211. Zakona o javnoj nabavi ("Narodne novine", broj: 120/16.-dalje: ZJN) prihvaćajući izjavu odabranog ponuditelja kao dokaz jednakovrijednosti, budući da nije proizvođač SN sklopljenih blokova, niti je ovlašteno certifikacijsko tijelo koje bi jedino moglo odlučiti o jednakovrijednosti ponuđenog

rješenja u odnosu na ono traženo DON-om. Oспорava zaključak tuženika da je odabrani ponuditelj dostavom katalogske dokumentacije, uputa za ugradnju i održavanje, te certifikata ponuđenih SN sklopnih blokova dokazao jednakovrijednost ponuđenog tehničkog rješenja, jer su se svi ti dokumenti u ponudi nalazili i prije zahtjeva za dokazivanje jednakovrijednosti, a jedini novi dokument je spomenuta izjava odabranog ponuditelja. Ističe također da sama činjenica da se certifikat SN sklopnih blokova koje je ponudio odabrani ponuditelj odnosi i na kombinaciju prekidača i tropoložajne rastavne sklopke u trafo polju, ne dokazuje da je to rješenje jednakovrijedno kombinaciji prekidača i tropoložajnog rastavljača ili kombinaciji prekidača i dvopoložajnog zemljospojnika u trafo polju, te da su naručitelj i tuženik prihvatili certifikat koji nije do kraja povezan sa traženim standardima za taj tip proizvoda, pri čemu se tuženik nije očitovao na njegove navode iz prvog žalbenog postupka da certifikatu za SN sklopne blokove proizvođača "SAREL" nedostaju tipska ispitivanja: 6.9, 6.11, 6.102. i 6.103. Navodi također da nije osporena njegova tvrdnja da su rastavljač i rastavna sklopka aparati koji imaju sasvim različitu konstrukciju i različitu namjenu te da s obzirom na aspekt sigurnosti pogonskog osoblja, postoji barem jedna karakteristika kod rastavljača za koju kod rastavne sklopke ne postoji jednakovrijedna zamjenska karakteristika. Zaključuje da prihvaćanje izmijenjenih tablica Tehničkih podataka, u dijelu koji se odnosi na vrstu sklopnog aparata u transformatorskom polju, predstavlja povredu članka 293. stavka 2. ZJN-a, jer je došlo do izmjene predmeta nabave, odnosno da takva izmjena u biti predstavlja izmjenu ponude, što prema odredbi članka 280. stavka 8. toga Zakona nije dopušteno. Navodi nadalje da je naručitelj u Tehničkoj specifikaciji za opremu koja se ugrađuje u sva vodna polja SN (srednjenapomskog) sklopnog bloka (stručni senzori ili strujni transformatori), 3 kom (za sve tri faze), tražio komplet strujnih senzora koji se sastoji od kombinacije najmanje tri jednofazna senzora, te nije bilo dozvoljeno nuditi set od samo dva jednofazna senzora. Navodi da tuženik pogrešno tumači i nalaz i mišljenje sudskog vještaka odnosno okolnosti na koje se vještak očitovao, jer je propustio utvrditi da taj nalaz u dijelu koji se odnosi na detekciju struje kvara jasno navodi da ispravna i precizna detekcija struje kvara traži mjerenje struje tereta u sve tri faze, kako je DON-om i bilo traženo, pa da mjerenje struje tereta u samo dvije faze predstavlja znatno lošije tehničko rješenje. Pojašnjava da činjenica da je detekcija struje kvara povezana sa mjerenjem struje tereta proizlazi i iz Tehničke specifikacije na strani 23/38. Nadalje ističe da se tuženik nije očitovao na njegovu tvrdnju da je tehničko rješenje Trgovačkog društva "IEL" funkcionalno samo do maksimalne vrijednosti zemljospojne struje od 200A, iako u nekim dijelovima mreže vrijednost može biti i 300A. Navodi da je tuženik propustio ocijeniti dokaze priložene uz žalbu i to odgovor proizvođača "ABB" na upit o mjerenju struje trofaznog sustava u upravljačkoj jedinici od 24. svibnja 2021. i očitovanja proizvođača "SIEMENS" od 25. svibnja 2021., koji su suglasni da je tehničko rješenje sa samo dva jednofazna senzora i jednim trofaznim sensorom znatno lošijih tehničkih karakteristika u odnosu na rješenje sa tri jednofazna senzora, što proizlazi i iz dopisa proizvođača "GREENWOOD POWER". Navodi da mu nije dostavljen podnesak od 25. svibnja 2021. kojim se naručitelj očitovao na izjavu navedenog proizvođača, čime mu je uskraćena mogućnost da se očituje na njegove tvrdnje, što predstavlja povredu obveze iz članka 426. stavka 2. ZJN-a. Smatra nadalje da izjava Trgovačkog društva "IEL" ne predstavlja dokaz da je ponuđena kombinacija strujnih senzora jednakovrijedna kao DON-om tražena kombinacija strujnih senzora, jer to Trgovačko društvo nije proizvođač navedenih senzora niti ovlašteno

certifikacijsko tijelo. Smatra da se jednakovrijednost eventualno mogla dokazati jedino primjenom članka 213. ZJN-a, gdje bi ovlašteno certifikacijsko tijelo na temelju usporedbe dva tehnička rješenja utvrdilo jesu li ta rješenja jednakovrijedna ili nisu, a što je u ovom slučaju izostalo. Predlaže da Sud osporeno rješenje tuženika, kao i predmetne odluke o odabiru od 9. travnja 2021. poništi i naloži naručitelju da mu naknadi troškove žalbenog postupka u iznosu od 45.000,00 kn. Potražuje naknadu troškova upravnog spora prema određenju suda. Nadalje, predlaže da Sud sukladno članku 26. stavku 2. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.-dalje: ZUS) odredi odgovorni učinak tužbe te spriječi izvršenje osporenog rješenja i posljedično sklapanje i izvršenje ugovora o javnoj nabavi za grupe 1, 2 i 3 između naručitelja i odabranog ponuditelja, jer bi mu u protivnom bila nanesena šteta koja bi se teško mogla popraviti. Ističe da zbog nesklapanja predmetnih ugovora o javnoj nabavi ne bi ostvario referencu u vrijednosnom segmentu koja bi odgovarala cijenama za izvršenje predmetnih ugovora o javnoj nabavi navedenim u njegovim ponudama, koja okolnost bi mu značajno ograničila mogućnost sudjelovanja u postupcima javne nabave u kojima bi bilo potrebno dokazati i vrijednosni segment određene reference, a što bi posljedično dovelo do smanjenja ugovaranja poslova i njegovih prihoda.

3. Tuženik se u odgovoru na tužbu protivi tuženom zahtjevu iz razloga iznesenih u obrazloženju osporenog rješenja. Oспорava navode tužitelja glede pogrešnog tumačenja članka 211. ZJN-a, a koji se odnose na stavak 2. i 3. toga članka, jer se te odredbe kao jasne i nedvojbene primjenjuju izravno kako glase. S obzirom da se prema tim odredbama jednakovrijednost, osim dokazima propisanim u članku 213. ZJN-a, može dokazati i drugim dokazom, smatra neosnovanim prigovor tužitelja da odabrani ponuditelj nije dokazao jednakovrijednost nuđenog rješenja s onim propisanim u DON-u. Ističe da dokazi kojima je odabrani ponuditelj dokazivao jednakovrijednost ponuđenog rješenja za tehničke specifikacije propisane u tehničkim podacima B.1., B.2., B.3., dio F (Opće značajke opreme SN bloka) točka 23, nisu bili predmet ocjene, u njihovom meritumu, prethodnog žalbenog postupka okončanog rješenjem klasa: UP/II-034-02/20-01/842, urbroj: 354-01/20-19 od 16. prosinca 2020. Poziva se na razloge poništenja ranije odluke o odabiru i vraćanja predmeta naručitelju na ponovni pregled i ocjenu ponuda, iznesene u tom rješenju. Oспорava navod tužitelja da je u konkretnom slučaju došlo do nezakonite izmjene ponude i povrede članka 293. stavka 3. ZJN-a, te ostaje kod razloga iz osporenog rješenja zbog kojih je te iste navode, a koje je tužitelj iznio u žalbi, ocijenio neosnovanim. Navodi da ponuditelj sukladno odredbi članka 211. stavka 2. ZJN-a, ima pravo ponuditi predmet nabave drugačijih tehničkih karakteristika od onih propisanih u dokumentaciji o nabavi, ukoliko na jednak način zadovoljava zahtjeve definirane tehničkim specifikacijama, a što znači da mora dokazati da njegov proizvod u kombinaciji drugačijih tehničkih karakteristika postiže jednak učinak. Ističe da je u konkretnom slučaju ponuditelj dostavio dokaze da traženu tehničku specifikaciju "tri jednofazna senzora" na jednak način ostvaruje njegov proizvod koji ima kombinaciju tehničke karakteristike "dva jednofazna s jednim trofaznim senzorom". Također navodi da u žalbenom postupku nije tumačio već je utvrdio točan sadržaj vještačkog nalaza i mišljenja, iz kojeg proizlazi da je vještak vještačio određenu karakteristiku koja DON-om uopće nije bila propisa, zbog čega ista nije od utjecaja na sukladnost ponuđenog predmeta nabave sa DON-om, s obzirom da je vještačeno mjerenje struje tereta u sve tri faze i detekcija struje kvara, dok je DON-om propisan zahtjev za mjerenje struje u jednoj od tri faze. Vezano za sporno

pitanje je li ponuđeno rješenje funkcionalno pri većim zemljospojnim strujama, upućuje na obrazloženje osporenog rješenja u kojem su ti žalbeni navodi također ocjenjeni. Navodi da nije počinjena povreda načela kontradiktornosti žalbenog postupka, budući da je odgovor naručitelja na žalbu tužitelja proslijeđen tužitelju na očitovanje, a na koji odgovor se tužitelj i očitovao podneskom 26. svibnja 2021., uz koji je dostavio izjavu proizvođača "GREENWOOD POWERA". Ističe da naručitelj uz svoj podnesak zaprimljen 23. lipnja 2021. nije dostavio dokaze o novim činjenicama, tužitelju nepoznatima, već se samo očitovao na dotadašnje tužiteljeve navode i dokaze, čime je raspravljao o činjenicama i dokazima koje je tužitelj već osporio žalbom i kasnijim očitovanjima. Navodi da se činjenično stanje moglo nesporno utvrditi prema stanju spisa i dobivenim očitovanjima stranaka, te da načelo kontradiktornosti ne podrazumijeva višestruku mogućnost očitovanja na zahtjeve i navode drugih stranaka, a imajući u vidu i načelo ekonomičnosti i učinkovitosti, koje treba biti razmjerno zastupljeno. Smatra neosnovanim prijedlog za određivanje odgovornog učinka tužbe, jer u konkretnom slučaju za to nisu kumulativno ispunjene pretpostavke iz članka 26. stavka 2. ZUS-a. Napominje da svrha provedbe postupaka javne nabave nije u tome da gospodarski subjekti, pa tako i tužitelj, prikuplja sebi referencije i na taj način gradi svoj profesionalni ugled, nego je u tome da se nabavom roba, usluga i radova zadovolje opći, javni interesi i potrebe građana Republike Hrvatske. Predlaže da Sud tužbeni zahtjev i prijedlog za određivanje odgovornog učinka tužbe odbije.

4. Zainteresirana osoba HEP – Operator distribucijskog sustava d.o.o. u odgovoru na tužbu navodi da je osporeno rješenje tuženika zakonito iz razloga koji su detaljno navedeni u odgovoru na žalbu od 12. svibnja 2021. i odgovoru na podnesak tužitelja od 18. lipnja 2021. Osparava tužbene navode, navodeći u bitnom da je svoje postupanje temeljio na rješenju tuženika od 16. prosinca 2020. i postupak pregleda i ocjene ponuda proveo prema člancima 211., 213., 290., 291. i 293. ZJN-a te članku 28. Pravilnika o dokumentaciji o nabavi i ponudi u postupcima javne nabave ("Narodne novine", broj: 65/17. – dalje: Pravilnik). Navodi da je odabrani ponuditelj uz svoju izjavu jednakovrijednosti ponuđenog tehničkog rješenja s nuđenom rastavnom sklopkom i traženog rastavljača, priložio i potrebnu dokumentaciju proizvođača SN sklopnog bloka (katalog SN sklopnih blokova RMSYS, pregledni nacrti, jednopolne sheme i upute za ugradnju i održavanje tih nuđenih sklopnih blokova) i certifikat izdan od ovlaštenog tijela (Certifikat o ocjenjivanju sukladnosti za SN sklopne blokove br: VNO 30200018). Ističe da su u dostavljenom Certifikatu upisane vrijednosti 60 kV i 145 kV, koje odgovaraju traženim vrijednostima iz Tablica tehničkih podataka B1, B2 i B3 točke 11. (Nazivni podnosivi napon industrijske frekvencije) i točke 12. (Nazivni podnosivi atmosferski-udarni napon), te da se navedene vrijednosti podnosivih napona na rastavnom (izolacijskom) razmaku iz priloženog certifikata odnose na rastavne sklopke u spornom transformatorskom polju i u vodnim poljima, što dokazuje da je predmetna rastavna sklopka jednakovrijedna rastavljaču kao drugoj vrsti sklopnih uređaja u SN sklopnom bloku kod kojih je razmak između otvorenih kontakata projektiran da zadovolji funkcionalne zahtjeve navedene za uređaje za rastavljanje. Također navodi da je tvrdnja tužitelja da u priloženom certifikatu nedostaju tipska ispitivanja, bila ocijenjena neosnovanom u prvom žalbenom postupku, u kojem je taj certifikat ocijenjen prihvatljivim. Smatra pogrešnim tvrdnju tužitelja da je prihvaćanjem izmijenjenih Tablica tehničkih podataka došlo do izmjene predmeta nabave. Pojašnjava da je tijekom postupka pregleda i ocjene ponude odabranog ponuditelja utvrđeno da je u Tablice tehničkih podataka B1, B2 i B3, točka 23. upisana pogrešna

informacija (dvopoložajni prekidač + tropoložajni rastavljač sa mogućnošću uzemljivanja), dok je iz dokumentacije priložene u ponudi bilo razvidno da je riječ o dvopoložajnom prekidaču + tropoložajnoj rastavnoj sklopki s mogućnošću uzemljivanja, zbog čega je zatražena ispravka te informacije u smislu dopune odnosno razjašnjavanja. Ističe da prihvaćanjem ispravljene informacije nije došlo do promjene ponude budući da ponuditelj i dalje nudi istu robu tj. SN sklopne blokove istog tipa i proizvođača. Nadalje navodi da je DON-om dozvolio nuđenje jednakovrijednog proizvoda, pa time i nuđenje jednakovrijedne konfiguracije strujnih senzora, što je odabrani ponuditelj i dokazao preko izjave o jednakovrijednosti tvrtke IEL. Navodi da je Tablicom A Tehničke specifikacije propisano mjerenje struje samo u jednoj fazi tj. samo u fazi L1, kako je to navedeno u stupcu "Mjerenje" i to za vodna polja. Ističe da nije tražio detekciju struje kvara nego je navedenom Tablicom tražio indikaciju kvara i to kratkog spoja i zemljospoja u stupcu "Signalizacije" i to za kompletno vodno polje, a ne za pojedinačne faze, te da se nalaz sudskog vještaka, na koji se tužitelj poziva, temelji na pogrešnim ulaznim pretpostavkama da je tražio mjerenje i detekciju struje kvara u sve tri faze, uslijed čega je došlo do pogrešnog zaključka o lošim karakteristikama nuđene konfiguracije strujnih senzora. Pojašnjava također da mjerenje struje u jednoj fazi služi kao pogonsko mjerenje zbog informacije o opterećenju tog vodnog polja i provodi se s jednim jednofaznim sensorom, dok je detekcija odnosno indikacija kvara signalizacija operateru da je došlo do kvara na vodu iz vodnog polja, koja indikacija kvara se ostvaruje u indikatoru kvara IK-40 sa sva tri strujna senzora (dva jednofazna i jednim trofaznim) i sa sva tri naponska senzora i to za svih pet vrsta kvarova navedenih u tehničkoj specifikaciji. Osporava i navod tužitelja da vrijednost zemljospojne struje u nekim dijelovima mreže može biti i 300 A, navodeći da su predmet nabave SN blokovi za ugradnju u 10 (20) kV mrežu, u kojoj su struje zemljospoja znatno manje i ne prelaze 200 A, te taj iznos zadovoljava njegove potrebe. Ističe da se i očitovanje proizvođača Siemens, kao i proizvođača strujnih senzora GREENWOOD POWER, temelje na pogrešnom zaključku tužitelja da je naručitelj tražio mjerenje struje u sve tri faze, te iste ne dovode u sumnju pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja. Također navodi da je tvrtka IEL, koja je napisala izjavu o jednakovrijednosti nuđenog tehničkog rješenja konfiguracije strujnih senzora NO3OT-OU (2 kom) i NO06E-OU (1 kom), proizvođač indikatora kvara IK-40 na koji se priključuje ta konfiguracija strujnih senzora, koji koristi mjerenja strujnih senzora uz mjerenja naponskih senzora kao ulazne podatke za funkciju indikacije kvarova, što je potvrdila i dostavljenim Kataloškim listom indikatora kvara, te je ista mjerodavna za dokazivanje jednakovrijednosti ponuđene konfiguracije strujnih senzora u odnosu na traženu jer točno zna kakva vrsta i kvaliteta ulaznih podataka strujnih senzora je potrebna za pouzdan rad njenog indikatora kvara. Ističe da u konkretnom slučaju strujni senzori nisu posebna funkcionalna cjelina već su jedna od ulaznih jedinica indikatora kvara i upravljačke jedinice kojima moraju dati ulaznu informaciju o strujama u vodnom polju. Smatra da nije bilo potrebe za uključivanje sredstava dokazivanja iz članka 213. ZJN-a, te da je odabrani ponuditelj dokazao jednakovrijednost ponuđenog tehničkog rješenja. Ponavlja da su svi tužbeni navodi neutemeljeni i predlaže da Sud tužbeni zahtjev odbije.

5. Zainteresirana osoba Ramić-trade d.o.o. u odgovoru na tužbu navodi da tužitelj u bitnom iznosi identične argumente kao u prethodnom žalbenom postupku, te upućuje na svoja ranija očitovanja, kao i očitovanja naručitelja. Ističe da je tuženik u prethodnom rješenju uzeo u obzir tvrdnju naručitelja da su ponuđeni proizvodi

(tropoložajna rastavna sklopka) odabranog ponuditelja jednakovrijedni te da zadovoljavaju njegove potrebe, što je između ostalog dokazao i priloženim certifikatom broj VNO 30200018, s obzirom da su u istom potvrđene tražene vrijednosti iz točke 11. i 12. Tablica tehničkih karakteristika. Navodi da time što je umjesto prethodno upisanog, upisao bolje, jednakovrijedno rješenje, nije promijenio predmet nabave prethodno iskazan u Tablicama tehničke specifikacije dostavljene u ponudi. U odnosu na navode tužbe glede ekstenzivnog tumačenja članka 211. ZJN-a, poziva se na svoja očitovanja dana na žalbu tužitelja, pri čemu ističe da tužitelj u potpunosti zaobilazi odredbu točke 2.5. DON-a, kojom su utvrđeni kriteriji za ocjenu jednakovrijednosti sukladno navedenom članku Zakona. Navodi da je tuženik donio ispravnu odluku, te predlaže da se tužbeni zahtjev odbije. Potražuje naknadu troška za sastav odgovora na tužbu u iznosu od 3.125,00 kn.

6. Odgovori tuženika i zainteresiranih osoba dostavljeni su tužitelju sukladno članku 6. ZUS-a.

7. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

8. Ispitujući osporeno rješenje sukladno članku 31. i članku 55. stavku 3. ZUS-a, a na temelju podataka spisa i razmatranja navoda svih stranaka, ovaj Sud nalazi da ne postoje razlozi zbog kojih se rješenje tužbom pobija te istim nije povrijeđen zakon na štetu tužitelja.

9. Prema stanju spisa razvidno je da je tuženik odlučujući o žalbi tužitelja protiv predmetnih odluka o odabiru od 9. travnja 2021. razmotrio sva odlučna pravna i činjenična pitanja, te je za svoju odluku dao valjane, pravno relevantne razloge utemeljene na podacima spisa i pravilnoj primjeni i tumačenju mjerodavnih odredaba materijalnog prava, citiranih u obrazloženju rješenja. Pri tome je tuženik dao detaljnu i jasnu analizu razloga za ocjenu žalbenih navoda neosnovanima, a koje razloge u cijelosti prihvaća i ovaj Sud. Tužitelj u bitnome u tužbi iznosi iste prigovore osporavajući zakonitost postupanja naručitelja kod pregleda i ocjene ponuda odnosno ocjenu da je odabrani ponuditelj dokazao da ponuđeni proizvodi i rješenja na jednakovrijedan način zadovoljavaju zahtjeve definirane tehničkim specifikacijama odnosno zahtjevima iz dokumentacije o nabavi.

10. Prema podacima spisa nije sporno da su predmetne odluke o odabiru donesene u izvršenju ranijeg rješenja tuženika, klasa: UP/II-034-02/20-01/842, urbroj: 354-01/20-19 od 16. prosinca 2020., kojim su, u povodu žalbe tužitelja, bile poništene odluke o odabiru od 15. listopada 2020., donesene u ovom postupku javne nabave za iste grupe predmeta nabave, te je predmet vraćen naručitelju na ponovno postupanje. Tuženik je u tom žalbenom postupku utvrdio da zapisnik o pregledu i ocjeni ponuda sadrži nedostatke zbog kojih nije omogućeno adekvatno ispitivanje razloga, niti priloženih dokaza, zbog kojih je naručitelj prihvatio kao jednakovrijedno ponuđeno tehničko rješenje odabranog ponuditelja Ramić-trade d.o.o. onom traženom u točkama 23. i 69. Tablica s tehničkim podacima, koje su sastavni dio Tehničke specifikacije B.1, B.2. i B.3., a koje se odnose na vrste sklopnog aparata u transformatorskom polju (dio F-Opće značajke opreme SN bloka) i na komplet strujnih senzora (dio N-Upravljački sustav, signalizacija, mjerenje, detekcija i komunikacija, N.2.2. – Strujni i naponski senzori). Ovo stoga što je naručitelj tek u žalbenom postupku prvi puta spomenuo da je odabrani ponuditelj ponudio drugačije tehničko rješenje od propisanog, koje na jednakovrijedan način zadovoljava tehničke uvjete određene u navedenim točkama Tablica s tehničkim podacima, te to nije bilo navedeno u analitičkom prikazu u zapisniku o pregledu i ocjeni ponuda kod analize ispunjenja zahtjeva u pogledu opisa

predmeta nabave i tehničkih specifikacija, pa je ocijenjeno da naručitelj nije postupio sukladno člancima 290. stavak 1. i 291. stavak 1. točka 4. ZJN, niti sukladno članku 28. stavku 1. točki 16. Pravilnika.

11. Naručitelj je u točki 2.5. DON-a odredio kriterije za ocjenu jednakovrijednosti, a sukladno članku 211. stavku 2. ZJN. Prema navedenoj točki DON-a, naručitelj će pored normi navedenih u Tehničkoj specifikaciji prihvatiti i jednakovrijedne norme. Izrada po drugim normama odnosno po drugim odredbama iz tehničke regulative koja osigurava iste ili bolje karakteristike i/ili kvalitetu također će biti prihvaćena (stavak 2.). Ukoliko ponuditelj koji je podnio ekonomski najpovoljniju ponudu nudi izradu po jednakovrijednim normama, naručitelj će dokaze jednakovrijednosti zatražiti kroz dostavu ažuriranih popratnih dokumenata, a kojima dokazuje da je ispunio uvjete propisane Tehničkom specifikacijom (stavak 3.). Naručitelj temeljem članka 211. stavka 2. ZJN-a neće odbiti ponudu zbog toga što ponuđena roba nije u skladu s tehničkim specifikacijama na koje je uputio, ako ponuditelj u ponudi na zadovoljavajući način naručitelju dokaže, bilo kojim prikladnim sredstvom, što uključuje i sredstva dokazivanja iz članka 213. ZJN-a, da rješenja koja predlaže na jednakovrijedan način zadovoljavaju zahtjeve definirane Tehničkim specifikacijama (stavak 4.).

12. Prema članku 211. stavku 2. ZJN-a, ako javni naručitelj koristi mogućnost upućivanja na specifikacije iz članka 209. točke 2. ovoga Zakona, ne smije odbiti ponudu zbog toga što ponuđeni radovi, roba ili usluge nisu u skladu s tehničkim specifikacijama na koje je uputio, ako ponuditelj u ponudi na zadovoljavajući način javnom naručitelju dokaže, bilo kojim prikladnim sredstvom što uključuje i sredstva dokazivanja iz članka 213. ovoga Zakona, da rješenja koja predlaže na jednakovrijedan način zadovoljavaju zahtjeve definirane tehničkim specifikacijama.

13. Prema podacima spisa i zapisniku o pregledu i ocjeni ponuda razvidno je da je naručitelj postupio po primjedbama i uputama tuženika iz prethodnog rješenja, te je nove odluke o odabiru u ponovljenom postupku donio nakon pribavljanja pojašnjenja odnosno upotpunjenja ponude odabranog ponuditelja, uzimajući u obzir sve priložene dokaze i dostavljene ažurirane dokumente, te je otklonio nepravilnosti i nezakonitosti zbog kojih su ranije odluke o odabiru bile poništene.

14. Suprotno navodima tužitelja, ovaj Sud nalazi pravilnim utvrđenje tuženika da je odabrani ponuditelj priloženim dokazima (izjava odabranog ponuditelja o jednakovrijednosti ponuđenog tehničkog rješenja, katalog proizvođača ponuđenih proizvoda, pregledni nacrti i jednopolne sheme nuđenih s SN sklopkih blokova, upute za ugradnju i održavanje, certifikat o ocjenjivanju sukladnosti odnosno izjava proizvođača indikatora kvara IK-40, kataloški list indikatora kvara i upute za priključak i montažu upravljačke jedinice) dokazao da ponuđeni proizvodi (tropoložajna rastavna sklopka i konfiguracija strujnih senzora proizvođača GREENWOOD POWER-dva jednofazna i jedan trofazni senzor) na jednak način zadovoljavaju zahtjeve definirane Tehničkim specifikacijama (točka 23. i 69. Tablica tehničkih podataka B.1, B.2 i B.3). Tuženik je u osporenom rješenju detaljno iznio sadržaj navedenih dokaza, te je ocijenio sve priložene dokaze, uključujući i dokaze koje je tužitelj priložio u žalbenom postupku (izjava proizvođača strujnih senzora GREENWOOD POWER). Pri tome je tuženik imao u vidu i nalaz i mišljenje sudskog vještaka, na koji se tužitelj poziva, te je pravilno ocijenio da isti nije relevantan za utvrđenje činjeničnog stanja u konkretnom slučaju, s obzirom da se temelji na pogrešnim ulaznim pretpostavkama odnosno vještačene su karakteristike koje DON-om nisu bile propisane, kako je to detaljno pojasnio i naručitelj u odgovoru na žalbu i tužbu.

15. S obzirom da je naručitelj sukladno ovlaštenju iz članka 211. ZJN-a dokumentacijom o nabavi dozvolio nuđenje jednakovrijednog rješenja, tuženik pravilno navodi da ponuditelj ne mora dokazati da njegov proizvod ima iste tehničke karakteristike, nego da na jednak način zadovoljava zahtjeve definirane tehničkim specifikacijama, dakle da ponuđeni proizvod u kombinaciji drugačijih tehničkih karakteristika postiže jednak učinak te da udovoljava izvedbenim ili funkcionalnim zahtjevima javnog naručitelja, uzimajući u obzir sve aspekte traženog proizvoda.

16. Budući da se prema odredbi članka 211. stavka 2. ZJN jednakovrijednost može dokazati bilo kojim prikladnim sredstvom, što uključuje i sredstva dokazivanja iz članka 213. Zakona, tužitelj pogrešno smatra da se u konkretnom slučaju ista mogla dokazati jedino primjenom članka 213. ZJN, te prigovor da odabrani ponuditelj nije dokazao jednakovrijednost nuđenog rješenja jer nije dostavio dokazna sredstva propisana člankom 213. ZJN-a, nije osnovan. Napominje se pri tome da je prigovor kojim je tužitelj osporavao valjanost i dokaznu snagu priloženog Certifikata o ocjenjivanju sukladnosti sa SN sklopne blokove, broj VNO 30200018, ističući da nisu provedena sva tipska ispitivanja sukladno traženom u tehničkoj specifikaciji, otklonjen odnosno ocijenjen neosnovanim u ranijem rješenju tuženika od 16. prosinca 2020., te tužitelj isti ne može ponovno s uspjehom isticati u predmetnom žalbenom postupku niti ovom sporu.

17. S obzirom na sve naprijed izneseno, pravilno je utvrđeno da dokazi kojima je odabrani ponuditelj dokazivao jednakovrijednost ponuđenih tehničkih rješenja nisu bili predmet ocjene zakonitosti prethodnog postupka pregleda ponuda niti žalbenog postupka. Također iz svega iznesenog razvidno je da odabrani ponuditelj u Tablicama tehničkih specifikacija, ispravljenim po pozivu naručitelja, nije izmijenio predmet nabave koji je prethodno iskazan u Tablicama tehničke specifikacije dostavljenim u ponudi, te se ne radi o povredi odredbe iz stavka 2. članka 293. ZJN-a, kako to tužitelj pogrešno smatra.

18. Kako je iz spisa tuženika razvidno da je svim strankama u žalbenom postupku dana mogućnost iznošenja činjenica i okolnosti koje su bitne za rješavanje upravne stvari, kao i očitovanja na navode druge strane i predlaganje dokaza sukladno članku 52. Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine", broj: 47/09.-dalje: ZUP) i članku 426. stavku 1. ZJN-a, pri čemu je tuženik podneske kojima se raspravlja o glavnoj stvari ili predlažu nove činjenice i dokazi dostavio svakoj stranci sukladno odredbi stavka 2. navedenog članka 426. ZJN-a. Stoga time što tužitelju nije dostavljen i podnesak naručitelja od 23. lipnja 2021., u kojem naručitelj raspravlja o činjenicama i dokazima koje je tužitelj već osporio u žalbi i kasnijim očitovanjima, nije povrijeđeno načelo kontradiktornosti niti se radi o povredi pravila postupka koja bi bila od utjecaja na drugačije rješenje predmetne upravne stvari.

19. Slijedom iznesenog, prema ocjeni ovoga Suda tužitelj tužbenim navodima nije doveo u sumnju pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja niti pravilnost primjene materijalnog i postupovnog prava odnosno zakonitost rješenja tuženika, donesenog u granicama zakonom propisanih ovlasti tuženika iz članka 404. i 425. ZJN-a. Stoga je na temelju članka 57. stavka 1. ZUS-a odlučeno kao u točki I. izreke.

20. S obzirom da je predmetni spor riješen u meritumu te tužbeni zahtjev odbijen, nema mjesta donošenju odluke o prijedlogu tužitelja za određivanje odgovornog učinka tužbe. Osim toga, tužitelj u konkretnom slučaju nije dokazao niti učinio vjerojatnim da bi mu izvršenjem osporenog rješenja nastupila teško popravljiva šteta, odnosno

postojanje pretpostavki iz odredbi članka 26. stavka 2. ZUS-a, kako to tuženik pravilno navodi u odgovoru na tužbu.

21. Kako je tužitelj izgubio spor, zahtjev za naknadu troškova upravnog spora valjalo je odbiti na temelju članka 79. stavka 4. ZUS-a (točka II. izreke).

22. Sud nalazi da u očitovanju zainteresirane osobe, RAMIĆ-TRADE d.o.o., nije iznesen niti jedan pravno odlučan argument koji bi bio od utjecaja na donošenje odluke o ovoj stvari, već se njime u bitnom samo dodatno potvrđuju stajališta i dokazi izneseni po tuženiku u osporenom rješenju, pa se ne radi o nužnom i opravdanom trošku kakav ima u vidu članak 79. stavak 1. ZUS-a. Stoga je zahtjev zainteresirane osobe za naknadu troška spora za sastav odgovora na tužbu valjalo odbiti (točka III. izreke).

U Zagrebu 14. rujna 2021.

Predsjednica vijeća
Gordana Marušić-Babić, v.r.

Za točnost otpavka - ovlaštenu službenik

Tanja Nemčić

